

Прокуратура України
ЛУГАНСЬКА ОБЛАСНА ПРОКУРАТУРА
СТАРОБІЛЬСЬКА ОКРУЖНА ПРОКУРАТУРА

вул. Монастирська, 15, м. Старобільськ, 92703 факс: (06461) 2-16-73
e-mail: starobilsk@lugprok.gov.ua
Код ЄДРПОУ 02909921

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Кропивницький

31 січня 2024 року

Прокурор групи прокурорів у кримінальному провадженні - керівник Старобільської окружної прокуратури Луганської області Попов Сергій Васильович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 22023130000000369 від 08.05.2023, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Бакаляра Сергія Олексійовича, 24.04.1989 року народження, уродженця смт Троїцьке Луганської області, громадянина України, раніше не судимого, який не є депутатом, зареєстрованого та проживаючого за адресою: Луганська область, Старобільський район, смт Троїцьке, вул. Чкалова, буд. 125, особа якого посвідчується паспортом громадянина України серії ЕН № 404896, виданого 13.06.2005 Троїцьким РВ УМВС України в Луганській області,-

про підозру у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих або адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

У Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) зазначено, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з вказаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави всього світу, серед яких і російська федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 5 грудня 1994 року російська федерація, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 1 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних Держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та російська федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і російською федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та федеральним законом російської федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2 – 3 зазначеного Договору російська федерація зобов'язалася поважати

територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до статей 1-3, 6 Конституції України - Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава; суверенітет України поширюється на всю її територію; Україна є унітарною державою; територія України в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою; людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю; права і свободи людини та їх гарантії визначають зміст і спрямованість діяльності держави, яка відповідає перед людиною за свою діяльність; державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову; органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України.

Згідно зі статтями 17, 19, 65, 68 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу; на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом; на території України не допускається розташування іноземних військових баз; органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України; захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України, шанування її державних символів є обов'язком громадян України; кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей; незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності.

Відповідно до ч. 2 ст. 9 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», від 12.05.2015 за № 389-VIII, органи місцевого самоврядування здійснюють повноваження, надані їм Конституцією України, цим та іншими законами України.

Частиною 3 статті 4 Закону України «Про правовий режим воєнного стану», від 12.05.2015 за № 389-VIII, військові адміністрації населених пунктів утворюються в одному чи декількох населених пунктах (селах, селищах, містах), в яких сільські, селищні, міські ради та/або їхні виконавчі органи не здійснюють покладені на них Конституцією та законами України повноваження, у тому числі внаслідок фактичного саморозпуску або самоусунення від виконання своїх

повноважень, або їх фактичного невиконання, або припинення їх повноважень згідно із законом.

Досудовим розслідуванням встановлено, що 24.02.2022 російською федерацією здійснено повномасштабне військове вторгнення на територію України, у зв'язку із чим розпочато ведення агресивної війни проти України та захоплення її території.

Указом Президента України від 24.02.2022 № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24.02.2022 строком на 30 діб та у подальшому строк дії воєнного стану в Україні продовжувався Указами Президента України (№ 133/2022 від 14.03.2022, №259/2022 від 18.04.2022, № 341/2022 від 17.05.2022, № 573/2022 від 12.08.2022, № 757/2022 від 07.11.2022, № 58/2023 від 06.02.2023, № 254/2023 від 01.05.2023, № 451/2023 від 26.07.2023, № 734/2023 від 06.11.2023) із затвердженням відповідними Законами України.

Згідно зі статтею 42 IV-ї Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі та додатку до неї – Положення про закони і звичаї війни на суходолі (1907 року), територія визнається окупованою, якщо вона фактично перебуває під армією супротивника.

Відповідно до п. 7 ст.1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України», тимчасово окупована Російською Федерацією територія України (тимчасово окупована територія) - це частини території України, в межах яких збройні формування Російської Федерації та окупаційна адміністрація Російської Федерації встановили та здійснюють фактичний контроль або в межах яких збройні формування Російської Федерації встановили та здійснюють загальний контроль з метою встановлення окупаційної адміністрації Російської Федерації.

Статтею 3 Закону «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» встановлено перелік територій, які вважаються «тимчасово окупованою територією». Такою територією зокрема визначається:

1) сухопутна територія тимчасово окупованих російською федерацією територій України, водні об'єкти або їх частини, що знаходяться на цих територіях.

Наказом Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 13.09.2022 № 206 внесені зміни до наказу Міністерства з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій України від 25 квітня 2022 року № 75 та викладено редакцію переліку територіальних громад, що розташовані в районі проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні). Згідно зазначеного переліку Марківська селищна територіальна громада Старобільського району Луганської області, перебуває під тимчасовою окупацією та оточенні (блокуванні) з боку російської федерації та незаконного збройного формування, так званої «луганської народної республіки».

Разом з тим, відповідно до змін в наказі № 318 від 21.11.2023 «Про затвердження Змін до Переліку територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією затверджено Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією» затверджено Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих російською федерацією, до яких віднесено Марківську селищну територіальну громаду Старобільського району Луганської області.

Згідно зазначеного Переліку Марківська селищна територіальна громада Старобільського району Луганської області є тимчасово окупованою територією України з 24.02.2022.

На окупованій території Марківської територіальної громади Старобільського району Луганської області незаконними збройними формуваннями так званої «луганської народної республіки» підконтрольними державі-агресору російської федерації, організовано та розпочато діяльність незаконних органів влади, зокрема наказом голови так званої «луганської народної республіки» від 03.03.2022 № УГ-125/22, створено «адміністрацію Марківського району луганської народної республіки», а також призначено «виконувача обов'язків голови адміністрації».

У подальшому на тимчасово окупованій території Марківської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області державою-агресором створено інші органи «державної влади».

Таким чином, в розумінні п. 6 ч. 1 ст. 1-1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» на тимчасово окупованій території Марківської територіальної громади Старобільського району Луганської області державою-агресором створено окупаційну адміністрацію Російської Федерації, тобто сукупність державних органів і структур Російської Федерації, функціонально відповідальних за управління тимчасово окупованими територіями та підконтрольних Російській Федерації самопроголошених органів, які узурпували виконання владних повноважень на тимчасово окупованих територіях та які виконували чи виконують властиві органам державної влади чи органам місцевого самоврядування функції на тимчасово окупованій території України, в тому числі органи, організації, підприємства та установи, включаючи правоохоронні та судові органи, нотаріусів та суб'єктів адміністративних послуг.

Відповідно до положень ст. 6 так званої «конституції луганської народної республіки»: «державна влада в луганській народній республіці здійснюється на основі розподілу на законодавчу, виконавчу та судову. Органи законодавчої, виконавчої та судової влади самостійні. Державну владу в луганській народній республіці здійснюють голова луганської народної республіки, народна рада луганської народної республіки – парламент луганської народної республіки, рада міністрів луганської народної республіки – уряд луганської народної республіки».

Станом на 14.04.2022 на тимчасово окупованій території Марківської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області, на підставі «розпорядження уряду лнр» створено «державну установу «Марківська центральна районна багатoproфільна лікарня» лнр» з місцем розташування за адресою: Луганська область, Старобільський район, смт Марківка, вул. Леніна, буд. 6, з метою забезпечення реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я.

Відповідно до «закону» так званої «лнр» «Про основи охорони здоров'я», державну систему охорони здоров'я складають:

1. Виконавчий орган державної влади у сфері охорони здоров'я;
2. Медична організація, що входить до державної системи охорони здоров'я, державні унітарні підприємства, санітарно-епідеміологічна служба, інші суб'єкти, які знаходяться у віданні виконавчого органу державної влади у сфері охорони здоров'я.

Постановою так званої «ради міністрів лнр» від 11.04.2017 № 172/17 «Про затвердження у новій редакції Положення про Міністерство охорони здоров'я луганської народної республіки», визначено правовий статус вказаної установи.

Так, «міністерство охорони здоров'я луганської народної республіки» є виконавчим органом державної влади «луганської народної республіки» по формуванню та забезпеченню державної політики, нормативно-правового регулювання в сфері охорони здоров'я, обігу лікарських засобів для медичного застосування.

Міністерство здійснює координацію і контроль діяльності державних установ і служб, державних унітарних підприємств, які знаходяться в його віданні.

Міністерство здійснює свою діяльність безпосередньо і через підвідомчі йому державні установи, служби, державні унітарні підприємства, у взаємодії з іншими виконавчими органами державної влади «луганської народної республіки», органами місцевого самоврядування «луганської народної республіки», громадськими об'єднаннями та організаціями».

Викладене свідчить, що незаконно утворена на тимчасово окупованій території України так звана «державна установа «Марківська центральна районна багатoproфільна лікарня» лнр» є складовою частиною виконавчого органу державної влади «міністерства охорони здоров'я» так званої «луганської народної республіки» та створена у тому числі для формування та забезпечення державної політики, нормативно-правового регулювання у сфері охорони здоров'я на окупованій території Марківської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області.

У ході досудового розслідування встановлено, що у січні 2023 року, більш точну дату встановити не виявилось можливим з об'єктивних причин, Бакаляр Сергій Олексійович, будучи громадянином України, усвідомлюючи здійснення відкритої російської агресії, яка розпочалась приблизно о 04 годині ранку 24.02.2022 повномасштабним російським військовим вторгненням на територію України, метою якого є повалення конституційного ладу, територіальної

цілісності та захоплення території України, усвідомлюючи російську агресію проти України, з метою переслідування своїх особистих інтересів, перебуваючи на території селища міського типу Марківка Старобільського району Луганської області, маючи умисел на зайняття посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, та реалізуючи його, вступив в злочинну змову з окупаційними військами російської федерації та представниками так званої «лнр», та отримавши від них пропозицію на зайняття посади в незаконному органі влади в селищі міського типу Марківка Старобільського району Луганської області, в порушення вимог Конституції та Законів України добровільно, умисно погодився на вказану пропозицію.

Частинами третьою та четвертою пункту 1 постанови Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику у справах про хабарництво» від 26.04.2002 № 5 передбачено, що організаційно-розпорядчі обов'язки – це обов'язки по здійсненню керівництва галуззю промисловості, трудовим колективом, ділянкою роботи, виробничою діяльністю окремих працівників на підприємствах, в установах чи організаціях незалежно від форми власності. Такі функції виконують, зокрема, керівники міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, державних, колективних чи приватних підприємств, установ і організацій, їх заступники, керівники структурних підрозділів, їх заступники, особи, які керують ділянками робіт.

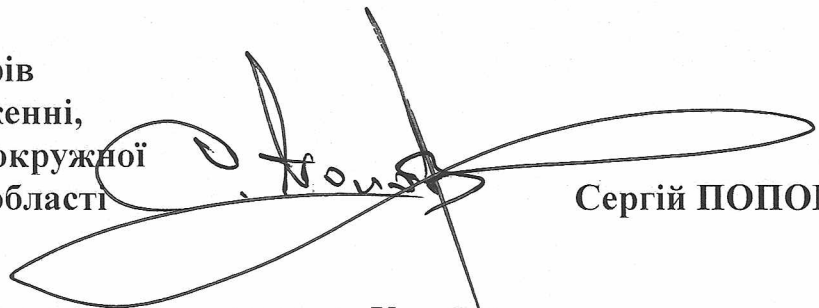
Адміністративно-господарські обов'язки – це обов'язки по управлінню або розпорядженню державним, колективним чи приватним майном. Такі повноваження в тому чи іншому обсязі є у начальників планово-господарських, постачальних, фінансових відділів і служб, завідуючих складами, магазинами, майстернями, ательє, їх заступників, керівників відділів підприємств, відомчих ревізорів та контролерів тощо.

Продовжуючи реалізацію свого злочинного умислу, Бакаляр Сергій Олексійович, у січні 2023 року, більш точний час встановити не виявилось за можливе з об'єктивних причин, будучи громадянином України, перебуваючи на території селища міського типу Марківка Старобільського району Луганської області, діючи зі своїх особистих мотивів та бажання, погоджуючись на пропозицію представників окупаційної адміністрації держави-агресора – російської федерації та представників незаконних збройних формувань так званої «лнр», умисно, добровільно зайняв посаду, пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, а саме зайняв посаду тимчасово виконувача обов'язків головного лікаря так званої «державної установи «Марківська центральна районна багатoproфільна лікарня» луганської народної республіки», та взяв на себе повноваження органу державної влади щодо реалізації здійснення державної політики «лнр» у сфері охорони здоров'я на тимчасово окупованій території Марківської селищної територіальної громади Старобільського району Луганської області.

Займаючи вказану посаду, підпорядковуючись безпосередньо «міністерству охорони здоров'я лнр», Бакаляр С.О. фактично здійснює організацію роботи «державної установи «Марківська центральна районна багатопрофільна лікарня» лнр» та впроваджує в дію незаконну державну політику і нормативно-правове регулювання «лнр» у сфері охорони здоров'я на вказаній території.

Таким чином, Бакаляр Сергій Олексійович, обгрунтовано підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконних органах влади, створених на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 111-1 КК України.

Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні,
керівник Старобільської окружної
прокуратури Луганської області

Сергій ПОПОВ

Стаття 42 Кримінального процесуального кодексу України

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обгрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні

окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробачії, необхідну для підготовки досудової доповіді.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

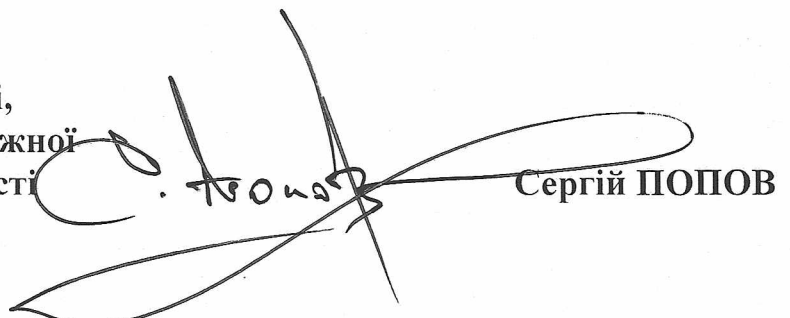
Підозрюваний _____

« ____ » годин « ____ » хвилин « ____ » _____ 20 ____ року

у присутності _____

Повідомлення про підозру у передбачений законом спосіб вручив:

**Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні,
керівник Старобільської окружної
прокуратури Луганської області**

 Сергій ПОПОВ